

A **balázsolás**, vagy **balázsáldás** egyházunk egyik áldása.

Menete:

A pap a szentmise vége után két keresztalakba illesztett (vagy összecsavart) gyertyát tart a hívek álla alá, miközben e szavakat mondja:

Szent Balázs püspök és vértanú esedezése által mentsen és őrizzen meg téged az Úr a torokbaj és minden egyéb bajoktól az Atyának, Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Amen.

Történeti háttere

Ezt a szertartást február 3-án, vagy az azt követő vasárnapon végzi az egyház Szent Balázs püspök és vértanú emlékére, ki Diocletianus és Licinius római császárok idején élt. A legenda szerint szerette az állatokat, azok barlangja köré csoportosultak és áldását várták, valamint védték, őrizték. Egy asszony malacát elvitte egy farkas, de a szent imádságára vissza is vitte. Az asszony hálából gyertyát és ételt vitt a már börtönben levő püspöknek, aki megígérte, hogy mindenkit megáld, aki hasonlóképpen hozzá folyamodik. Több gyógyítást vitt véghez. Egyszer 2 égő gyertyát kereszt alakban egy gyerek álla alá tartva mentett meg, aki a torkában akadt halszálka miatt fuldoklott. Ha valaki torkán szálka akadt meg, már a 6. században ezt kellett mondani: „Balázs vértanú és Krisztus szolgája mondja: Vagy le, vagy föl!” Nyugaton is elterjedt tisztelete, majd a 13. században általánossá vált. Akár ember, akár állat betegedett meg, gyertyát áldoztak Szent Balázs tiszteletére. Szent Balázs napján vízszentelés is volt, amely vízzel megszentelték a templom elé hajtott állatokat.

Néprajzi vonatkozások:

Az ünnepnaphoz fűződik a már alig gyakorolt, szintén balázsolásnak nevezett népszokás: jelmezes gyerekek csákóval, süveggel a fejükön járták a falut, diákokat toboroztak és adományokat szedtek, (ami a tanítók, iskolai alkalmazottak jövedelemének kiegészítését szolgálta). Szintén balázsolásként említik azt, mikor a torokfájósokat parázsra vetett alma héjával megfűstölik azért, hogy ezzel a betegséget okozó gonoszt elűzzék.

Irodalmi megjelenése :

Az ünnepről Babits Mihály is írt Balázsolás című versében, gégeműtétje előtt.

"Lásd, így élünk mi, gyermek módra, balgatag,
hátra se nézünk, elfutunk
a zajló úton, eleresztve kezetek,
magasabb szellemek - de ti
csak mosolyogtok, okos felnőttek gyanánt.
Nem sért ha semmibe veszünk
s aztán a bajban újra visszaszaladunk
hozzátok, mint hozzád ma én
reszkető szívvel... Mosolyogj rajtam, Balázs!"

forrás: wikipédia